

The verb; *hebben* and *zijn* and the imperative

6.1 Verbs with stems ending in -t or -d

When the stem of a verb ends in -t, the ending -t for the second and third person singular is not added:

zitten = to sit

ik	zit
jij	zit (zit jij?)
u	zit
hij/zij/het	zit
wij	zitten
jullie	zitten
zij	zitten

weten = to know

ik	weet
jij	weet (weet jij?)
u	weet
hij/zij/het	weet
wij	weten
jullie	weten
zij	weten

Verbs with a stem that ends in -d, however, *do* add the -t in the second and third person singular, even though this makes no difference to the pronunciation:

rijden = to ride

ik	rijd, rij
jij	rijdt (rijd jij?)
u	rijdt
hij/zij/het	rijdt
wij	rijden
jullie	rijden
zij	rijden

houden = to hold

ik	houd, hou
jij	houdt (houd jij?)
u	houdt
hij/zij/het	houdt
wij	houden
jullie	houden
zij	houden

6

The verb:
hebben and
zijn and the
imperative

The verbs **rijden**, **snijden** and **houden** as spoken and written normally drop the **-d** of the stem as well as the **-t** of the second person singular in the inverted form:

Rij je? Do you ride?

Snij je? Do you cut?

Hou je? Do you hold?

The same is true of **vinden**, although normally this happens only in the spoken language:

Vind je (spoken: **vin je**) Do you think?

Vind je niet? (**vin je niet**) Don't you think so?

but: **Je vindt** you think

6.2 The verbs *gaan*, *staan*, *slaan*, *doen*, *zien*

There are five verbs with an infinitive that does not end in **-en** but in **-n**. These are **gaa-n** "to go," **staa-n** "to stand," **slaa-n** "to strike," **doe-n** "to do" and **zie-n** "to see"; all of them occur frequently in Dutch. Otherwise, they are regular in the present tense:

gaan = to go

ik	ga
jij	gaat (ga jij?)
u	gaat
hij/zij/het	gaat
wij	gaan
jullie	gaan
zij	gaan

doen = to do

ik	doe
jij	doet (doe jij?)
u	doet
hij/zij/het	doet
wij	doen
jullie	doen
zij	doen

6.3 The verb *komen*

The stem vowel of the verb **komen** "to come" is short in the singular, but long in the plural.

ik	kom
jij	komt (kom jij?)
u	komt
hij/zij/het	komt
wij	komen
jullie	komen
zij	komen

6.4 The verbs *hebben* and *zijn*

Hebben “to have” and zijn “to be” show irregularities in their present tense conjugation:

ik	heb	ik	ben
jij	hebt (heb jij?)	jij	bent (ben jij?)
u	hebt/heeft	u	bent/is
hij/zij/het	heeft	hij/zij/het	is
wij	hebben	wij	zijn
jullie	hebben	jullie	zijn
zij	hebben	zij	zijn

Note that with **u** both **hebt** and **heeft** are in common use and that the same is true for **bent** and **is**, although the latter is less frequent.

6.4.1 Let's try it

Use the correct form of the verb:

De docent (zitten) op een stoel voor de klas.

In Nederland (wonen) vrij veel mensen in een rijtjeshuis.

Jij (rijden) op een zogenaamde omafiets.

Op dit schilderij van Paulus Potter (staan) een man met een stier.

(zien) je dat stoplicht? Daar moet je linksaf.

Hij (hebben) een vraag die de docent niet kan beantwoorden.

(zijn) dat de kinderen van Annet en Pieter?

6.5 The imperative

The imperative, used to give orders or commands, is merely the stem of the verb. The same forms are used to address one person or a group. As in English, no pronoun is used to address the person(s) one commands:

Kijk eens!	Look!
Wacht eens even!	Wait a minute!
Ga weg!	Get out!

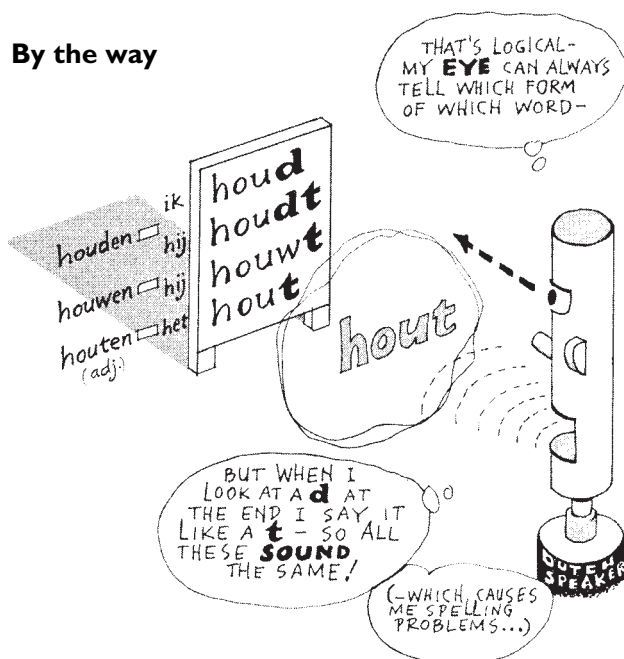
When the situation calls for more formal politeness, the pronoun **u** is used and the verb is used in the third person singular. The same form is used when one addresses one or more person(s):

Komt u binnen!	Come in.
Gaat u zitten	Have a seat.

A more preemptory form of the imperative uses the infinitive:

Doorlopen!	Move on!
Luisteren!	Listen!
Opletten!	Pay attention!

6.6 By the way

6.6.1 *Let's try it*

Test yourself on how the drawing works with these verb pairs:

winden	to wind	winnen	to win
laden	to load	laten	to let
kruiden	to season	kruien	to wheel (in a wheelbarrow)
schudden	to shake	(be)schutten	to shield from

By the way